

пошуку законодавчих та організаційних шляхів належного захисту права особи на справедливий судовий розгляд у розумні строки.

Література:

1. Статистичні звіти Європейського суду з прав людини. Статистика за 2023 рік за статтею та за країнами. *HUDOC. European Court of Human Rights* URL: <https://www.echr.coe.int/statistical-reports>

2. Річні звіти Європейського суду з прав людини. *HUDOC. European Court of Human Rights*. URL: <https://www.echr.coe.int/annual-reports>

3. Конституція Турецької Республіки від 18 жовтня 1982 року № 2709. URL: <https://www.mevzuat.gov.tr>

4. Кримінальний-процесуальний кодекс Турецької Республіки: Закон № 5271 від 4.12.2004 р. URL: <https://www5.tbmm.gov.tr/kanunlar/k5271.html>

5. Рішення Конституційного суду Турецької республіки від 1 вересня 2014 року за заявою № 2012/625. *Türkiye Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi*. <https://kararlarbilgibankasi.anayasa.gov.tr/BB/2012/625>

6. Рішення Конституційного суду Турецької республіки від 12 січня 2015 року за заявою Байрама Келеша № 2013/6163. *Türkiye Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi*. URL: <https://kararlarbilgibankasi.anayasa.gov.tr/BB/2013/6163>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-374-6-39>

ПРОБЛЕМИ ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Семенюк І. Ю.

*здобувач ступеня вищої освіти магістра
факультету «Правоохоронна діяльність»*

Навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання

Науковий керівник: Степанова Г. М.

кандидат юридичних наук, підполковник поліції

*Національної академії внутрішніх справ
м. Київ, Україна*

Умови воєнного стану суттєво впливають на різні сфери людського життя і на правоохоронну діяльність як в цілому, так і на окремі її аспекти. Повномасштабне вторгнення РФ позначилось і на ході кримінального провадження, ускладнюючи процес збирання певної

доказової бази. У цьому контексті представлена низка проблем, які вимагають особливої уваги та підтримки.

Доказування в кримінальному провадженні, відповідно до ч. 2 ст. 91 КПК України [4], полягає у збиранні, належній фіксації, перевірці та оцінці доказів із метою встановлення обставин, що мають значення для конкретного кримінального провадження.

Розглянемо ключові аспекти цієї проблематики:

1) відсутність стабільності та безпеки;

Військовий стан супроводжується нестабільністю та загрозою, що ставить під питання можливості нормального функціонування правоохоронних органів. Спеціалізовані служби можуть бути перевантажені, а самі докази – під загрозою знищення чи втрати.

Через замінування та часті обстріли деокупованої частини України правоохоронцям вкрай важко фіксувати воєнні злочини та безпечно для себе і оточуючих виконувати свої посадові обов'язки.

2) ускладнена робота правоохоронців;

Умови воєнного стану можуть призвести до обмеження можливостей правоохоронних органів у роботі. Обмеження доступу до певних територій, перешкоди у виконанні слідчих дій – це чинники, яких важко уникнути в умовах конфлікту.

Відповідно до інтерв'ю Прем'єр-міністра України Дениса Шмигала на форумі, присвяченому розмінуванню території України (Demine Ukraine Forum): «Потенційно замінованими внаслідок російського вторгнення в Україну станом на сьогодні залишаються 174 тис. км²» [5].

3) проблеми з отриманням достовірної інформації;

В умовах війни зростає ризик отримання недостовірної інформації. Підробка, маніпуляції та дезінформація можуть стати серйозними завданнями для оперативних працівників та слідчих.

Створення та підроблення документів, фото, відео, фейкових подій чи статей агресором, може служити негативним чинником і нести вплив як і на розслідування, так і на прийняття об'єктивного рішення.

4) загроза для свідків та експертів;

Умови воєнного стану можуть створити серйозні загрози для свідків та експертів. Вони можуть боятися виступати або навіть перебувати в зоні конфлікту, що робить складним їх залучення до судового процесу.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 615 КПК України, при проведенні обшуку або огляду житла чи іншого володіння особи, обшуку особи, якщо залучення понятих є об'єктивно неможливим або пов'язано з потенційною небезпекою для їхнього життя чи здоров'я, відповідні слідчі (розшукові) дії проводяться без залучення понятих. У такому разі хід і результати проведення обшуку або огляду житла чи іншого володіння особи, обшуку особи в обов'язковому порядку фіксуються доступними технічними засобами шляхом здійснення безперервного

відеозапису [4]. Це створює додаткове навантаження на працівників правоохоронних органів і достовірності доказів.

У цілях забезпечення захисту законних прав та інтересів сторін у кримінальному провадженні є встановлені статтею 266 КПК [4] вимоги, що технічні засоби, застосовані під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також первинні носії отриманої інформації повинні зберігатися до набрання законної сили вироком суду. Відтак у разі виникнення обґрунтованих сумнівів щодо здійснення технічного втручання і редагування аудіозаписів, носії інформації та технічні засоби, за допомогою яких отримано інформацію, можуть бути предметом дослідження відповідних спеціалістів або експертів у порядку, передбаченому Кодексом [7].

КПК не передбачає обов'язкового ухвалення постанови про залучення до участі в огляді спеціаліста. Залучення співробітників оперативних підрозділів для проведення процесуальних дій є формою взаємодії слідчих органів та органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, має організаційний характер і не потребує прийняття процесуального документа у виді письмового доручення [6].

5) проблеми з конфіденційністю джерела та інформації.

У воєнний час джерела інформації можуть вимагати особливого захисту та конфіденційності.

Можуть виникнути серйозні загрози для осіб, які надають важливу інформацію. Оперативні та слідчі повинні застосувати всі сили для безпеки осіб, які надають інформацію. Це може включати використання шифрування, анонімізацію джерел, а також забезпечення фізичного захисту.

Отож, умови воєнного стану впливають на всі аспекти кримінального провадження, від збору доказів до подання справи до суду. Вирішення цих проблем вимагає комплексного підходу та спеціалізованих заходів, спрямованих на забезпечення ефективності правосуддя в умовах війни.

Література:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40-41, ст. 379.

2. Положення про Національну поліцію: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877.

3. Про правовий режим надзвичайного стану: Закон України від 16 березня 2000 р. // Відомості Верховної Ради. – 2000. – № 23. – С. 176.

4. Кримінальний процесуальний кодекс України: Кодекс України; Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI, ст. 91, ст. 615.

5. Андрій Стець. Шмигаль розповів, скільки територій в Україні залишаються потенційно замінованими. ZAXID.NET 2023. 27 вересня.

